

Derfor vil jeg, idet jeg slutter disse Udtalelser, sige, at jeg vil ønske, at denne Rigsdagssamling og denne Finanslovsbehandling maa bidrage sit til den reelle Begravelse af Provisorismen. Jeg føler mig forvisset om, at den Dag, det virkelig sker, vil ogsaa det nuværende Ministerium have udspillet sin Rolle; men man kan sagtens finde en Form, under hvilken det nuværende Ministerium under Lovlighedens Skin fortsætter det provisoriske Regimenter, og det tror jeg vilde være adskilligt værre end en Fortsættelse af den nuværende Tilstand.

Scharling: Jeg begærede Ordet i Gaar for at indpegaa nogle af de Udtalelser, der vare fremkomne, fra et Par af de højtærede Ministre over for mit første Foredrag. Forhandlingen er nu gleden saa langt bort deraf, og Tiden saa langt fremrykket, at det ikke er meget fristende at vende tilbage til disse Differenser; men et Par korte Bemærkninger skal jeg dog tillade mig. Først maa jeg dog over for det ærede sidste Taler (Falkenstjerne) gøre opmærksom paa, at de Ord, som han citerede af mig, som jeg skulde have udtalt i Begyndelsen af forrige Samling ved Finanslovens 1ste Behandling, ikke faldt ganske saaledes, som han citerede dem. Jeg udtalte ikke, at dersom der ikke kom en ordinær Finanslov i forrige Aar, vilde der ingen komme i dette Aarhundrede; men jeg sagde, at dersom denne Samling forløb, uden at der blev gjort et alvorligt og ærligt Forsøg paa at tilvejebringe en ordinær Finanslov, vilde Aarhundredet sikkert gaa til Ende, uden at vi saa en saadan. Det var i Overensstemmelse dermed, at jeg i Slutningen af Samlingen i Fjor dog kunde opretholde Haabet om, at vi endnu i en nær Fremtid kunde naa til en ordinær Finanslov uden i mindste Maade at komme i Modstrid med, hvad jeg havde udtalt under Finanslovens 1ste Behandling. I øvrigt finder jeg ikke for mit Bedkommende Anledning til at optage en Debat med det ærede Medlem om de Anstuelser, han nys udtalte. Jeg skal kun bemærke, at det forekommer mig at være en mærkelig Illusion, at Vejen til at genoprette Folketingets fulde Indflydelse paa Finansloven skulde gaa gennem Modarbejdelse af Bestræbelserne for at naa til en ordinær Finanslov stemmende med den af Folketinget vedtagne, og jeg tror, det vil vise sig at være en Illusion af ham og hans Meningsfæller, at Udsigten til at genoprette det, som han anser for Folketingets grundlovsmæssige Indflydelse, skulde være lysere, naar

først disse Bestræbelser ere definitivt bristede og strinlagte.

Over for det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Boisen) skal jeg gøre gældende, at det rigtignok forekommer mig, at den Fortolkning, han fremsatte som mulig af mine Udtalelser om Reservecapitalen, forekommer mig kun at være mulig for dem, der hørte mit Foredrag, som en vis Mand læser Biblen, og det ærede Medlem havde jo heller ikke selv forstaaet dem paa den Maade. Det var saa langt fra, at jeg skulde have givet Anvisning paa, at efter at Kassebeholdningen var forbrunden, skulde man nu gøre det muligt at tage fat paa Reservecapitalen, at jeg tværtimod gjorde gældende, at man tidligere har kunnet bruge Kassebeholdningen i paaafkommende Tilfælde som Reservecapital, men denne Mulighed var nu afstaaen, og det galdt derfor om at have en virkelig Reservecapital, som var stiftet til at opfylde sin Bestemmelse. Udeles bortsat fra alle konstitutionelle Spørgsmaal kunde det ikke falde mig ind paa nogen Maade at opmuntre til at angribe i Utide denne Reservecapital, fordi det forekommer mig, at det vilde stride mod alle fornuftige finansielle Principper. — Den Differens, der var mellem det ærede Medlem og mig om Beregningen af Stattebyrden paa Landbruget og Købstæderne, var ikke saa stor, at jeg skal spilde Tiden med at gaa nærmere ind derpaa; men jeg maa dog hævde, at jeg ikke tror, at det Grundlag, som han benyttede for Beregningen, kan føre til et fuldt korrekt Resultat. Jeg tror, at saaledes som de forskellige statistiske Data foreligge, kan man kun gøre Sondringen mellem Kjøbenhavn og Købstæderne paa den ene Side og det øvrige Land paa den anden Side, og i saa Fald bliver Resultatet, at dette øvrige Land udgør omtrent 70 pCt. af Befolkningen og udreder omtrent 76 pCt. af de paa § 4 opførte direkte Skatter. Det er altsaa ganske vist mere, end der skulde, individuelt taget, falde paa dem; men jeg tror rigtignok ogsaa paa den anden Side, at naar man spørger om Lighed i Stattebyrden ved de direkte Skatter paa fast Ejendom, saa er det nok saa naturligt at se bort fra Folketallet og de mange Personer, der slet ikke vare disse Skatter og blive staaende ved Bærdien af de faste Ejendomme, hvorpaa Skatterne ere lagte, og se, hvorledes Forholdet saa stiller sig. Der kan naturligvis forskellige Beregninger gøres gældende. Jeg skal derfor heller ikke gaa ind paa dem, men kun udtale i al Almindelighed, at jeg rigtignok tror, at med det Grundlag vil man finde, at Kjøbenhavn og Købstædernes faste Ejendomme